

Pouka iz Konga

Nuria Mata je preživjela dva rata i jednom se našla u situaciji da gleda u puščanu cijev u rukama djeteta vojnika. Sada, nakon 20 godina u Kongu, predsjedava zakladom „Solidarnost za profesionalce“ u Španjolskoj.

2.11.2010.

Kako je nastala „Solidarnost za profesionalce“ ?

Prilično slučajno, rekla bih. Bila sam u frizerskom salonu i djevojka koja

me mi je radila frizuru je rekla da je upravo stigla sa okupljanja profesionalaca. Kasnije, na kavi, konobarica je govorila kako je bila na tečaju... ako su ti profesionalci bili zabrinuti oko svojeg usavršavanja i profesionalne karijere, zapitala sam se zašto ih se ne bi povezalo i s nečim društveno solidarnim? Ta je ideja pokrenula zakladu i, srećom, imala sam posla sa skupinom koja je bila visoko motivirana. Imali su profesionalno iskustvo i znali su razlikovati bitno od nebitnog, te su prošli period života koji je iziskivao od njih uspjeh pod svaku cijenu. Krenuli smo nizom predavanja, a zatim je uslijedila obuka za društveni rad i objavljivanja.

Čemu tolika briga za društvenu solidarnost?

Vratila sam se iz Konga gdje sam ostavila mnogo ljudi koje jako volim: bliske prijatelje koji žive u bijednim

uvjetima ... krasne ljude, obrazovane, inteligentne, ljude dobrog srca... ljude koji su upoznali glad i koji su jako velikodušni. Znali su dolaziti k meni s mangom jer su nam željeli na neki način pomoći u našem djelovanju. „Hvala vam, “ govorila sam im „ali bilo bi bolje kada bi ste to dali svojoj djeci“, jer, znala sam u kakvim uvjetima žive.

U Španjolsku sam se vratila 2001. godine i našla sam se u društvu u kojem je pojedinac udubljen u samog sebe i u kojem udobnost i konzumerizam vladaju danom, a u kojem su stariji članovi društva stjerani u kut. Oni se, pak u Africi smatraju dragocjenima kao moralni autoriteti u obitelji. Pomislila sam da moram poduzeti nešto i svjedočiti im što sam vidjela u Kongu.

Što je ključno u „Solidarnosti za profesionalce“?

Možda ključ leži u zajedničkom učenju i u tome da si dio tima. Na početku sam ja bila ta koja je pokretala inicijativu, no sada se sve odluke donose u odboru tako da svatko može nekako doprinijeti : novinar, tajnica, doktor...

Nedavno mi je prišla majka sa dvoje male djece i rekla: „Željela bih pripomoći“ , i odmah joj je dodijeljen zadatak u kojem može pomoći. Službeno smo zaposlili samo jednu osobu dok sve druge sudjeluju na dobrovoljnoj bazi, sretne da doprinesu u onome što mogu učiniti.

Kako je sve to bilo primljeno od ostalih institucija?

Jako dobro. Osim toga, mislim da Navara još uvijek čuva jaki osjećaj za solidarnost i profesionalizam. Mislim da im se sviđa ideja.

Kada biste mogli birati između Afrike i Španjolske, što biste odabrali?

Trenutno, Španjolsku. Prihvaćam ono što mi svaki dan donosi, a to se ovom trenutku nalazi ovdje. Kada sam imala 28 godina, Prelat Opusa Dei me je upitao želim li započeti s radom u svoj u profesiji i apostolskim djelovanjem u Kongu. Potvrдно sam odgovorila i otišla u Afriku prepuna snova. Rekla bih da je u početku bilo jako teško, kulturni je šok bio potpun. Poslije provedene godine rekla sam si: „Ili ih voli i budi jedna od njih, ili otiđi.“ I upravo sam to i učinila: postala sam Kongoanka i naučila sam ih voljeti na način da su njihovi životi i običaji postali moji.

Prošlo je tako dvadeset godina i moja je majka ozbiljno oboljela od raka. Čim sam to saznala, znala sam da je vrijeme da se vratim. Sadašnji Prelat, Javier Echevarria kazao mi je da bi moje iskustvo moglo biti korisno u Španjolskoj. I to je ono što se trudim ostvariti.

Je li se bilo teško vratiti?

U početku jest. Nedugo nakon povratka otišla sam u supermarket da kupim nešto povrća. Gledajući što izobilje, ponude „tri za cijenu jednog“ ... osjetila sam kako mi ponestaje zraka i morala sam izaći van i pribrati se. Zapravo je bilo je čudno ako uzmete u obzir s koliko sam se stvari morala suočiti...

Bogatstvo je jako neravnomjerno raspoređeno i stoga trebamo slati poruku solidarnosti i umjerenosti kako bismo naučili kako koristiti samo onoliko koliko ti uistinu treba i dobro upotrijebili ono što je preostalo bez rasipanja. Prije nekoliko dana sam pročitala o turističkim putovanjima u svemir. Ne mogu to razumjeti : Jedna je stvar znanost i istraživanje, ali sasvim je druga stvar potrošiti toliko novaca samo za zabavu dok još uvijek postoji

toliko ljudi kojima nedostaje većina osnovnih stvari potrebnih za život.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/pouka-iz-konga/](https://opusdei.org/hr-hr/article/pouka-iz-konga/)
(21.04.2025.)